

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3385/2022
05.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Томовић, адвокат из ..., против туженог Привредно друштво „Securitas services“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Гордана Добросављевић, адвокат из ..., ради накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 629/22 од 18.05.2022. године, у седници одржаној дана 05.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 629/22 од 18.05.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 629/22 од 18.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу П1 130/19 од 04.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован приговор месне ненадлежности тог суда да расправља у овој парници. Ставом другим изреке, утврђено је да је повучена тужба тужиоца у делу тужбеног захтева којим је тражио да се обавезе тужени да му накнади трошкове за регрес за коришћење годишњег одмора и за исхрану у току рада за период од 01.04.2016. године до 01.05.2019. године. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада: за август 2016. године, фебруар, март, октобар, новембар и децембар 2017. године, за јануар, фебруар, мат, април, мај, јуни, јули, новембар и децембар 2018. Године, као и за јануар, фебруар, март и април 2019. године исплати појединачне новчане износе са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединог месечног износа до исплате, како је то означено у том ставу изреке. Ставом четвртим изреке, одбачен је компензациони приговор истакнут од стране туженог. Ставом петим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка плати износ од 99.250,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 629/22 од 18.05.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставовима трећем и петом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. став 1. ЗПП.

Тужена је доставила одговор на ревизију, с тим што трошкове поступка није тражила.

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11 ...87/18) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је на основу овлашћења из члана 404. ЗПП закључио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној. Наиме, пресуђењем у овој парници није одступљено од судске праксе у којој је расправљено питање права полицијских службеника (службеника обезбеђења) на накнаду трошкова за долазак на рад и одлазак са рада сразмерно оствареној присутности на послу. Како је другостепена пресуда донета у складу са усаглашеном судском праксом, прихватање одлучивања о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној не би утицало на другачији исход спора, због чега је применом члана 404. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. става 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да изјављена ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници из радног односа поднета је 30.04.2019. године, а вредност предмета спора је 67.440,00 динара.

Како се у овом радном спору тужба односи на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора побијаног дела, очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић